

Jest szansa na dodatkowe dotacje. Ponad 2 mln złotych!

czytaj na stronie 4

Akcja Kociewie! Sprawdź co będzie się działo na Kociewiu

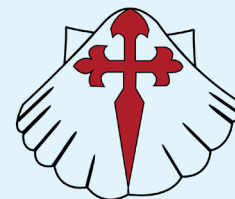
Przyszła wiosna, a z nią coraz śmielej organizatorzy imprez rozpoczęli urzeczywistniać plany i uzupełniać kalendarze wydarzeń. W określonych warunkach, z dystansem oraz ze wszelkimi ośrodkami ostrożności wróciły spektakle teatralne, imprezy sportowe czy też warsztaty artystyczne.

Bogata oferta kociewskich ośrodków kultury zawsze przyciągała przede wszystkim turystów z Trójmiasta oraz Aglomeracji Toruńsko-Bydgoskiej. Aby pokazać, że na Kociewiu się dzieje Lokalna Organizacja Turystyczna KOCIEWIE postanowiła uruchomić Akcję KOCIEWIE, czyli kalendarz wydarzeń kulturalnych, sportowych i rekreacyjnych.

cd na str. 3

Na drodze św. Jakuba Apostoła w Dzierżążnie

Rok 2021 jest Rokiem Świętym Jakubowym, obchodzonym w kościele katolickim a szczególnie w kościołach pod wezwaniem św. Jakuba. W związku z tym ks. prob. Janusz Wachowski z Dzierżążna podjął kilka inicjatyw w celu upowszechnienia dziejów parafii, kultu św. Jakuba i promocji „Drogi Jakubowej”. Te działania warto wspierać, gdyż służą budowaniu tożsamości naszych małych ojczyzn. To także zadanie dla liderów LGD.

cd. str. 3

Wszyscy jesteśmy przybyszami

Na pytanie o pochodzenie mieszkańców Niziny Walichnowskiej, można odpowiedzieć na dość dużym poziomie ogólności i stwierdzić, że jesteśmy potomkami słowiańskiej ludności mieszkającej tu już od V w. Przedtem na tym

terenie mieszkali plemiona germańskie, może i celtyckie, a może także plemiona rasy żółtej, których potomkowie do dzisiaj zamieszkują na krańcach Skandynawii.

Kiedy jednak zagłębimy się w zagadnienie, to dojdziemy do wniosku, że na przestrzeni kilkunastu wieków od przybycia naszych słowiańskich przodków dochodziło do znacznego „dopływu krwi”, a przybysze docierali do nas nie tylko z ościennych terenów, ale także z miejsc oddalonych o tysiące kilometrów.

cd. str. 2

Kurdybanek – uporczywy chwast i cudowne zioło

Nie wszyscy zdajemy sobie sprawę, że uporczywe chwasty, z którymi musimy walczyć w naszych ogrodach i na trawnikach, to cenne zioła, które możemy wykorzystać w domowej kuchni. Do tej, jakże licznej grupy tępionych chwastów należą kurdybanek, krwawnik i mniszek lekarski, które wykorzystałam do przygotowania poniższej sałatki.

Kurdybanek jest wspaniałym dodatkiem do wiosennych kuracji oczyszczających, poprawia trawienie, przemianę materii i wzmacnia odporność. Krwawnik pobudza wydzielanie soków trawiennych, posiada właściwości przeciwzapalne, a liście mniszka działają moczopędnie, a także stabilizują poziom cukru i wspomagają pracę wątroby.

cd. na str. 2

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2014-2020

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich; Europa inwestująca w obszary wiejskie.

Instytucja Zarządzająca PROW 2014-2020- Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Materiał współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach działania 19. Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER, poddziałanie 19.4. Wsparcie na rzecz kosztów bieżących i aktywizacji”.

Materiał opracowany przez Biuro Lokalnej Grupy Działania „Wstęga Kociewia.

Wszyscy jesteśmy przybyszami

cd ze str. 1

Przybysze do parafii Wielkie Walichnowy w latach 1692 - 1739

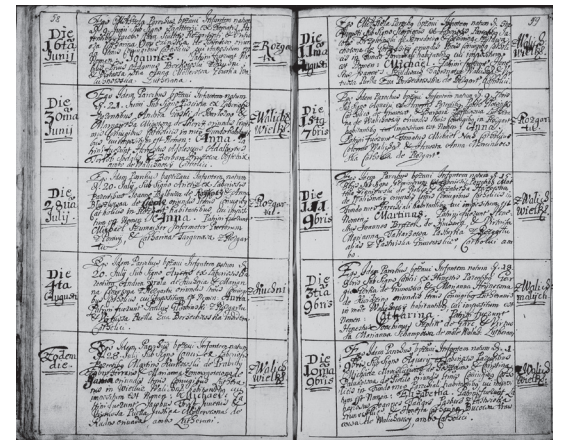
Miejscowość	Rok	Nazwisko
Błędowo pod Toruniem	1692	Krupa
Antwerpia	1693	Landritter
Rozenberg pod Gdańskiem	1693	Domson
Kozia Łacha pod Gniezmem	1695	Rumpa
Saksonia	1699	Schultze
Kraków	1700	Kowalski
Z Ziemi Ciechanowskiej	1701	Sułkowski
Grudziądz	1701	Stefan
Kościerzyna	1702	Woźny
Lubawa	1702	Kamiński
Toruń	1702	Guczakowski
Drohiczyn na Podlasiu	1703	Jankowski
Warmia	1704	Muszarski
Pułtusk	1705	Domosławski
Tuchola	1705	Stawińska
Warmia	1707	Rostowska
Wisnia k. Lwowa	1713	Klimowicz
Toruń	1717	Bosman
Warmia	1718	Pris
Muellenz na Żuławach	1718	Panienski
Kierzun na Warmii	1718	Rastowska
Kujawy	1719	Joanis
Spod Torunia	1720	Gołabek
Dąbrowno k. Ostródy	1722	Oslicki
Ujazdowo pod Warszawą	1723	Kaniowski
Grzywno koło Chełmży	1724	Rutkowski
Spod Poznania	1726	Dobrzyński
Tylża k. Królewca	1727	Jankowski
Golub Dobrzyń	1728	Cander
Chojnice	1728	Sendak
Grodno	1731	Czerbito
Grudziądz	1734	Grob
Brandenburgia	1734	Bahron
Mazowsze	1734	Piotrowski
Podole	1736	Wilczewski
Brandenburgia	1736	Flig
Włocławek	1737	Kozłowski
Brandenburgia	1737	Wilma
Nowe Miasto	1738	Goscicki
Żuławy	1739	Torlop

Pierwsza udokumentowana obecność przybyszów z bardzo daleka zawarta jest w opracowaniu naukowym „Ciepłe. Elitarna nekropola wczesnośredniowieczna na Pomorzu Wschodnim”, praca powstała pod redakcją dra Sławomira Wadyla z Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, rok wydania 2019. Z tego opracowania, opartego na wieloletnich pracach archeologicznych, wynika, że w wiekach X i XI na krawędzi Niziny Walichnowskiej, w Ciepłym istniał gród, w którym mieszkała elita ówczesnego państwa

polskiego. Z badań genetycznych szczątków wynika, że część spośród pochowanych w Ciepłym ludzi urodziła się na terenach należących obecnie do Norwegii, Danii i Szwecji. Wysznuło hipotezę, że bliska krewna Bolesława Chrobrego została wysłana do Skandynawii, aby następnie powrócić na Pomorze ze skandynawskim mężem, dziećmi, służbą i sprawować na tym obszarze władzę w imieniu polskiego króla. Elitarność grodziska w Ciepłym przejawia się nie tylko w wyjątkowości uzbrojenia i wyposażenia rycerzy, ale także z faktu pochówków w dębowych trumnach, które umieszczano w szalowanych dębowym balami grobach. W tym czasie na terenie dzisiejszej Polski zmarłych palono, a prochy umieszczano w glinianych urnach. Jeszcze więcej wnoszą badania genetyczne wskazujące na wyjątkowo niską śmiertelność kobiet w okresie rozrodu i relatywnie niską śmiertelność niemowląt oraz wysoki wzrost tych ludzi. Te wskaźniki wskazują na zaawansowany rozwój cywilizacyjny mieszkańców grodu w Ciepłym. Praca pod redakcją dra Wadyla zawiera także informacje o genotypach ówczesnych ludzi, a tym samym istnieje możliwość sprawdzenia, czy wśród obecnych mieszkańców Niziny Walichnowskiej (i szerzej całej Ziemi Gnieźnieńskiej) są potomkowie dawnych mieszkańców grodziska w Ciepłym? Mam nadzieję, że uda się to sprawdzić.

W XIII w. kiedy Pomorze weszło w skład państwa krzyżackiego nastąpił nagły napływ ludności z terenu dzisiejszych Niemiec, prawdopodobnie Krzyżacy rekrutowali osadników głównie z terenu Nadrenii. Po upadku państwa krzyżackiego starostwie z Pomorza zaczęli zapraszać osadników z terenów dzisiejszych północnych Niemiec i Holandii. Osadnicy mieli za zadanie kolonizowanie terenów zalewowych. Starostowie mieli ułatwione działanie bowiem w wyniku procesów kontrreformacji, wielu Saksończyków (głównie Dolna Saksonia) i Fryzyjczyków zmuszonych było opuszczać swoje rodzinne strony i osiedlać się nad Wisłą i Nogatem. O osadnictwie w wiekach XVII i późniejszych sporo wiemy na podstawie ksiąg parafialnych, i tych ewangelickich, i tych katolickich. Są także inne dokumenty np. potwierdzenia sołtysostwa sygnowane przez królów polskich. Pisałem o dziedzictwie tego okresu w artykule poświęconym partykule „jo”. Temat jest także zgłębiany w mojej książce „Nizina Walichnowska. Historia Krainy Wyrwanej Rzecz”.

Kiedy ponad dziesięć lat temu zacząłem szukać w księgach parafialnych moich przodków zwróciłem

Strona z Księgi Metrykalnej ks. Szeli
Źródło: Archiwum Diecezjalne w Pelplinie

uwagę na metryki walichnowskiego proboszcza ks. Marcina Augustyna Szeli (proboszcz w latach 1692-1728), ksiądz Szela bowiem dodawał w metrykach wiele cennych informacji np. o statusie społecznym parafian, dodawał także informację skąd nowi parafianie przybywali. Przez kilka lat powstawał dokument, który stał się podstawą niniejszego artykułu, w miarę czytania metryk rozwijałem moją wiedzę o miejscach, niekiedy bardzo odległych, z których przybywali nowi parafianie. Dzieło nie jest jeszcze ukończone, do przejrzania pozostało jeszcze tysiące metryk napisanych także przez następców ks. Szeli. Niemniej już na podstawie dotychczasowych ustaleń można stwierdzić, że mobilność ludzi przed wiekami była znacznie większa niż by się nam to wydawało. Wśród parafian przybyłych na Nizinę Walichnowską w latach 1692-1739 są także i moi przodkowie, w roku 1700 ślub z Anną Alfarką wziął Wojciech Kowalski, o którym ks. Szela napisał: „Z Krakowa rodem, ale tutaj zrosły”.

W 1706 ślub wziął inny mój przodek Jan Takarz z Iławy, jego wybranką była Marianna Targun.

Wiele nazwisk występujących w sporządzonej przeze mnie tabeli już nie występuje wśród obecnych mieszkańców Niziny Walichnowskiej, ale geny pozostały i wzbogacają naszą populacyjną pulę, co jest z bardzo wielu względów korzystne i potwierdza tezę, że tak naprawdę wszyscy jesteśmy przybyszami.

Mariusz Śledź

Akcja Kociewie! Sprawdź co będzie się działo na Kociewiu

cd ze str. 1

- Podobnie jak w poprzednim roku nasze działania promocyjne przeniosły się do Internetu. Głównie z tego względu, że wczesną wiosną jeszcze nikt nie był pewien jak będą wyglądały letnie imprezy oraz czy w ogóle się odbędą. – mówi Piotr Kończewski, Dyrektor Biura LOT KOCIEWIE – Teraz, kiedy już mamy pewność, że sztafardowe wydarzenia na Kociewiu będą mieć miejsce chcemy zachęcić mieszkańców regionu oraz turystów do skorzystania z tej oferty.

W ramach Akcji KOCIEWIE od maja na facebooku Kociewie Łagodna Kraina ukazują się cotygodniowe posty promujące wydarzenia z Regionu, a na stronie internetowej www.akcja.kociewie.eu został uruchomiony kalendarz imprez, który na bieżąco jest uzupełniany przez pracowników LOT KOCIEWIE. Już dziś wiemy, że podobnie jak w latach ubiegłych w ścisłym sezonie wakacyjnym będzie przygotowywany newsletter, który otrzymają organizatorzy imprez, a także gestorzy turystyki.

- W lipcu i sierpniu przygotowujemy całotygodniowe zestawienie wszystkich, nawet tych najmniejszych wydarzeń, które odbywają się na Kociewiu i rozsyłamy zarówno do organizatorów imprez jak również do hoteli,

pensjonatów, ośrodków wypoczynkowych i agroturystyk działających w Regionie. – relacjonuje Piotr Kończewski. – Newsletter zbiera pozytywne recenzje wśród turystów, którzy odpoczywając na Kociewiu i chcą poznać lokalną kulturę.

Lokalna Organizacja Turystyczna KOCIEWIE oprócz promocji wydarzeń zajmuje się również ich organizacją. Sztandarowymi wydarzeniami tworzonymi przez LOT KOCIEWIE są rajdy rowerowe. W tym roku organizacja

foto: Senso 42, Emilia Laskowska

przygotowuje się do realizacji 7. Kociewsko-Powisłańskiego Rajdu Rowerowego, który odbędzie się w lipcu oraz 24. Kociewsko-Borowiackiego Rajdu Rowerowego, który tradycyjnie wystartuje w jeden z sierpniowych weekendów. Wydarzenia te, co roku przyciągają ponad setkę miłośników dwóch kółek z różnych zakątków województwa, a nawet Polski. Rajd rowerowy jest doskonałą okazją do poznania atrakcji i gościnności regionu z perspektywy rowerowego siodełka. A zapisy na 7. Kociewsko-Powisłański Rajd Rowerowy już w lipcu, wczekujcie szczegółów!

Kalendarz wydarzeń to najlepszy pretekst żeby ruszyć na Kociewie. Informacji o najważniejszych imprezach szukajcie na stronie www.akcja.kociewie.eu, na facebooku: www.facebook.com/kociewie oraz w Kociewskim Ośrodku Informacji Turystycznej w Tczewie. Zapraszamy!

Lokalna Organizacja Turystyczna KOCIEWIE
ul. 30 Stycznia 4, 83-110 Tczew
tel. 58 531 37 41
info@kociewie.eu
www.facebook.com/lot.kociewie

Na drodze św. Jakuba Apostoła w Dzierżążnie

cd ze str. 1

Parafia Dzierżążno jest położona na terenie gmin Gniew i Morzeszczyn, które znajdują się na Pojezierzu Starogardzkim, pomiędzy Borami Tucholskimi a Wisłą. Znajduje się w dekanacie gniewskim a w jej skład wchodzi obecnie miejscowości: Dzierżążno, Morzeszczyn i Gogolewo.

Pierwsze wzmianki o Dzierżążnie pochodzą z końca XIII i pocz. XIV w. w postaci: Zirinsna, Zerinsna, Zyrinsna oraz Gossilsdorf. Później od XV w. nazwę zapisywano jako: Dzierżążno Dzierondzno, Dzierżążno. Nazwa pochodzi od wyrazu dawnego określenia „dzerżęga” w znaczeniu rzęsa wodna, co nawiązuje do licznych stawów i oczek wodnych na terenie wsi, które bywają pokryte rzęsą.

Parafia została założona przez biskupów wrocławskich na pocz. XIV w. i obejmowała obszar nadany im przez książąt pomorskich, położony w ziemi tymawskiej terra Thymwv, pomiędzy Wierzycą i Jonką, czyli obejmowała dzisiejsze Dzierżążno, Gogolewo, Brodzkie Młyny i Polskie Brody. Wtedy na wzgórzu postawiono mury kościoła wykonany w stylu gotyckim, który służył wiernym. Od 1309 r. parafia znajdowała się w państwie zakonu krzyżackiego.

W wyniku tzw. wojny pruskiej (1454 – 1466) Dzierżążno wraz z Pomorzem wróciło do Polski. Jej skutkiem były straty materialne we wsi a kościół został zniszczony i nie nadawał się do użytku. Odbudowano go dopiero w czwartym kwartale XVI w. w okresie rządów biskupa wrocławskiego Stanisława Karnkowskiego. O postawieniu nowego kościoła wizytator biskupi w 1583 r. pisał: Kościół murowany, nie tak dawno zbudowany od nowa, częściowo począwszy od fundamentów. W 1590 r. bp. Hieronim Rozrażewski ufundował wyposażenie wnętrza dla kościoła w Dzierżążnie, który został ogołoceny w okresie reformacji, o czym w 1580 r. wizytator pisał: w kościele ołtarze nagie, bez ozdób, żadnego okrycia obrazu i cymborium nie było. Pod panowaniem polskim wieś rozwijała się. Jednak wojny ze Szwecją w XVII w. przyczyniły się do zubożenia wsi.

W 1772 r. Pomorze w tym Dzierżążno zostały włączone do Królestwa Prus. Rozpoczął się długi okres zycia pod obcym panowaniem. Majątki biskupie zostały przejęte przez państwo pruskie. Ograniczono rolę Kościoła, który występował w obronie wiary i polskości. Dobrym przykładem może być ks. prob. Benon Kursikowski (1861 – 1871), aktywny w działaniach na rzecz polskości, wspólnie z ks. Teodorem Franzkym z Gniewu organizował w 1869 r. akcję wieców w obronie j. polskiego w szkolnictwie elementarnym, a w 1870 r. został rewizorem szkół na dekanat gniewski. W poł. XIX w. w pobliżu Dzierżążna powstała linia kolejowa z Bydgoszczy do Królewca, która pozytywnie wpłynęła na ten teren, jednak zahamowała rozwój Dzierżążna na korzyść Morzeszczyna, gdzie urządzono stację.

W wyniku wojny światowej (1914 – 1918) i aktywnej działalności wielu Polaków w styczniu 1920 r. Pomorze wraz z Dzierżążnem wróciło do Polski po 148 latach zaborów. 27 stycznia 1920 r. w Dzierżążnie i Gogolewie zatrzymały się na nocleg grupy żołnierzy z I Pułku Uła-

for. Marek Modrzewski

nów Krehowieckich, przejmujące ten teren. Proboszczem w tym okresie był ks. Franciszek Filarski, aktywny na polu społecznym i edukacyjnym, który przyczynił się też do odnowy kościoła.

Okupacja niemiecka 1939 – 1945 przyniosła ogrom nieszczęść oraz represji wobec Polaków. Dotknięta została też parafia Dzierżążno. Niszczono wszelkie obiekty kultu m.in. kapliczkę przydrożną poświęconą św. Jakubowi. Proboszcz ks. Edmund Zapalowski pomimo prześladowań przetrwał okres wojny i wspomagał parafian. Działania wojenne 1945 r. przyniosły dużo zniszczeń materialnych i strat osobowych.

Po wojnie w 1945 r. rozpoczął się trudny okres odbudowy a jednocześnie narastały represje wobec Kościoła. W wyniku przekształceń własnościowych i prześladowań rolników, zerwane zostały dotychczasowe więzi społeczne a w życiu wsi zaczęło dominować gospodarstwo państwowe. Po wojnie zlikwidowano szkołę w Dzierżążnie.

Obecny kościół parafialny jest budowlą murowaną, jednonawową z wydzielonym i prosto zamkniętym prezbiterium. Podstawy kościoła (mury, przypory i dolna część wieży) mają cechy stylu gotyckiego i pochodzą z pierwotnego kościoła. Wskutek znacznego zniszczenia podczas tzw. wojny pruskiej (1454 – 1466) kościół stał się ruiną

i przestał istnieć. Po wielu latach, w okresie 1570 – 1580, został odbudowany przez bp wrocławskiego S. Karnkowskiego. Do tego wydarzenia nawiązuje miejscowe podanie o zakopanym kościele, który odkopał wół. W 1768 r. koszem kapituły wrocławskiej wzniesiono prezbiterium i górną część wieży o konstrukcji szachulcowej tzw. mur pruski. Wnętrze częściowo późno renesansowe z ok. 1590 r. fundacji bpa wrocławskiego H. Rozrażewskiego, a częściowo późno barokowe. Strop płaski, drewniany, na którym znajdują się malowidła wykonane w latach 1921-1922 przez malarza Władysława Drapiewskiego z Pelplina. Wśród nich na uwagę zasługują zilustrowane podania o wole który odkopuje kościół oraz o chrzcie patrona kościoła Świętego Jakuba. Ołtarze boczne Matki Bożej Różańcowej oraz św. Józefa, ambona i chrzcielnica oraz ławy pochodzą z XVII wieku. Dwa barokowe feretrony, pochodzące z XVIII wieku przedstawiają św. Marię Goretti i św. Józefa z Dzieciątkiem. Ks. prob. Jan Anhut (1871 – 1896) przeprowadził renowację kościoła i sprowadził nowe organy. Znaczące odnowienie wnętrza nastąpiło w latach 1921 – 22, kiedy proboszczem był ks. F. Filarski.

Od początku istnienia kościoła w jego otoczeniu funkcjonuje cmentarz. Są tam pochowani niektórzy proboszczowie: ks. J. Anhut, ks. E. Zapalowski, ks. A. Wróblewski, ks. J. Jażdżewski.

Przez teren parafii (w Gogolewie) przebiega szlak pielgrzymkowy Budujcie dom na skale prowadzący z Pelplina do Piaseczna dla upamiętnienia pobytu K. Wojtyły w Piasecznie i Jana Pawła II w Pelplinie. Tym szlakiem wędrują corocznie pielgrzymi na odpust Narodzenia NMP w Piasecznie.

Parafia Dzierżążno jest jedną z 9 na terenie diecezji pelplińskiej pod wezwaniem św. Jakuba Większego. Wezwanie św. Jakuba pojawiło się na ziemiach polskich w średniowieczu. Nie wiadomo czy kościół w Dzierżążnie posiadał to wezwanie od początku istnienia. Pewnym jest, że od 1583 r. wezwanie św. Jakuba funkcjonuje nieprzerwanie.

Dzierżążno leży na Pelplińskiej drodze św. Jakuba, która jest łącznikiem dwóch głównych szlaków polskich - Pomorskiej Drogi św. Jakuba w Żukowie i Camino Polaco w Kruszycy. Znaczna część tej drogi prowadzi przez tereny Kociewia i Doliny Dolnej Wisły. Przebiega przez znane i atrakcyjne turystycznie miejscowości Kociewia jak: Pelplin, Gniew, Nowe. Na trasie są cztery kościoły św. Jakuba Apostoła - w Kłodawie, Dzierżążnie, Wielkim Lubieniu oraz Niewieścinnie (opcjonalnie).

Bogdan Badziong

Sałatka z kurdybankiem

Bluszczyk kurdybanek rośnie prawie wszędzie. Nie trzeba go uprawiać. Można go spotkać niemalże w każdym ogrodzie, na łąkach, leśnych polanach, w przydrożnych rowach, a nawet w miastach. Jest ziołem dostępnym prawie przez cały rok, także podczas łagodnej zimy spod śniegu wyglądają zielone listki kurdybanka.

Kurdybanek sam się rozsiewa i rozrasta przez długie kłącza, a nowe pędy łatwo ukorzeniają się i rozrastają. Ma niebieskofioletowe kwiaty i zielone, sercowate liście. Gdy rośnie w pełnym słońcu liście robią się bordowo-brązowe.

Kurdybanek był niegdyś niezwykle popularną przyprawą w kuchni naszych przodków. Jest lekko korzenny w smaku i ma świeży, przyjemny zapach. Dawniej zamiast pietruszki dodawano go do rosółu, zup, np. kartoflanki, jajecznicy, pieczonych mięs, past, sosów, sałatek.

Składniki sałatki:

garść gałązek kurdybanka
garść szczypiorku
garść koperku
garść młodego krwawnika
10 młodych liści mniszka lekarskiego
3 świeże ogórki
10 rzodkiewek razem z natką
3 jaja

Składniki sosu:

2 łyżki musztardy,
6 łyżek oleju,
sok z 1 cytryny,
sól, pieprz, cukier.
Wszystkie składniki dobrze wymieszać.
Sosem polać sałatkę i wymieszać.

Do dekoracji:
sałata, kwiatki stokrotek

Wszystkie zioła i warzywa dobrze opłukać. Z gałązek kurdybanka obrać listki i kwiatki i posiekać. Posiekać także szczyptor, koperek, krwawnik i liście mniszka. Rzodkiewki i ogórki razem ze skórką pokroić w drobną kostkę. Liście rzodkiewek posiekać. Jajka ugotować na twardo, obrać i pokroić na ósemki

Wszystko włożyć do miski. Wymieszać z sosem. Sałatkę wyłożyć na liście sałaty, dodać ósemki jajek i udekorować kwiatkami stokrotek. Sałatka jest wyśmienitym dodatkiem na kanapkę z serem czy wędliną.

Porcja witamin gwarantowana.

Smacznego!
Krystyna Gierszewska

Ostatnie umowy grantowe podpisane

W styczniu br zostały podpisane 4 umowy przyznania pomocy na realizację zadań grantowych. Dzięki dofinansowaniu w ramach programu Leader 4 organizacje pozarządowe: „Wesoła Stonoga” z Pelplina, OSP Swaróżyn i Chorągiew Husarska z Gniewu oraz KGW ze Śliwin (gmina Tczew), zbudują 4 obiekty niekomercyjnej infrastruktury turystycznej o wartości ponad 62 tysięcy złotych. Projekt grantowy nosi nazwę „Pokochaj Kociewie-inwestycje”.

Smart village. Nowoczesność na miarę lokalnych potrzeb

Pod tą obco brzmiącą nazwą (inteligentna wioska) kryje się nowe działanie, które może być finansowane w ramach programu Leader, za pośrednictwem LGD „Wstęga Kociewia”.

Ostania korekta naszej Lokalnej Strategii Rozwoju przewidywała przeznaczenie dodatkowych funduszy na opracowanie koncepcji rozwoju dla ..., sołectw. Koncepcja ma wskazać najważniejsze potrzeby lokalnej społeczności, a w jej powstaniu powinni uczestniczyć wszyscy zainteresowani mieszkańcy. Dzięki temu dokumentowi będą mogli w przyszłości ubiegać się środki na realizację innowacyjnych projektów związanych z technologiami cyfrowymi, ochroną środowiska i ochroną klimatu. Nabory wniosków zostaną ogłoszone prawdopodobnie na początku 2022 r.

Poprzedzi je spory wysiłek dotyczący zmian w LSR, lokalnych kryteriach wyboru oraz procedurze oceny i wyboru operacji. Wszystkie te zmiany będą prezentowane i konsultowane z członkami naszej organizacji.

Jest szansa na dodatkowe dotacje! Ponad 2 mln złotych

cd ze str. 1

Na czerwcowym posiedzeniu Zarząd LGD „Wstęga Kociewia” podjął decyzję o wystąpieniu do Urzędu Marszałkowskiego o dodatkowe środki finansowe. Oznacza to, że jest duża szansa na ogłoszenie już jesienią br kolejnych konkursów. O dotacje na budowę obiektów niekomercyjnej infrastruktury turystycznej będą mogły ubiegać się samorządy gminne. A mieszkańcy naszego obszaru będą mogli składać wnioski o przyznanie pomocy na podjęcie działalności gospodarczej. A jest się o co ubiegać, bo na start można otrzymać 100 tysięcy złotych!

Zainteresowani powinni śledzić ogłoszenia na stronie internetowej lub skontaktować się z Biurem LGD

Organy LGD obradowały

W pierwszym półroczu tego roku wszystkie organy naszego stowarzyszenia pracowały, prawie normalnie. To ostatnie słowo odnosi się oczywiście do sytuacji pandemicznej, z powodu której Zarząd na początku roku odbył 2 posiedzenia w trybie niestacjonarnym. W sumie odbyły się 4 posiedzenia na których podjęto 6 uchwał. Najważniejsze z nich dotyczyły przygotowania i przyjęcia sprawozdań: merytorycznego i finansowego za 2020r. Podjęto też decyzję o wystąpieniu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego o przyznanie dodatkowych środków na wdrażanie Lokalnej Strategii Rozwoju, w tym o wpisaniu do tego dokumentu nowego przedsięwzięcia pn. Smart Village (o czym piszemy obok).

Jak co roku odbyło się też posiedzenie Komisji Rewizyjnej, która zapoznała się ze sprawozdaniami Zarządu z działalności w 2020r. Komisja złożyła wniosek o zatwierdzenie Sprawozdania i udzielenie absolutorium Zarządowi za 2020r.

Walne Zebranie Członków, które w programie ma podjęcie Uchwały ws. zatwierdzenia sprawozdania finansowego i merytorycznego zwołane zostało na dzień 28 czerwca. Tam też zostaną przedstawione działania, jakie planowane są na bieżący rok.

Zapraszamy do biura LGD

Adres: 83-110 TCZEW,
ul. kard. S. Wyszyńskiego 3/1

Godziny otwarcia:
poniedziałek – piątek: 7.30-15.30
tel. 58 562 71 43
e-mail: lgd@wstega-kociewia.pl
www.wstega-kociewia.pl